

1892-01-12

AFSENDER

Christine Mackie

MODTAGER

Alhed Larsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet på brevets sidste side

Generel kommentar:

Christine Mackie, f. Warberg, var ugift og gravid. Familien Rasmussen i Århus husede hende mod betaling fra begyndelsen af januar 1892 til sidst i marts, hvor barnet blev født.

Det vides ikke, hvem Moderen og Søsteren, Dagmar, var. Formodentlig Jenny Rasmussens søster og mor. P. er formodentlig maleren Peter Hansen.

Det er uklart, hvad der menes med Cora og Othello i Provinsen.

Omtalte personer:

- Grauer

Peter Hansen

Mogens Lindhardt

Svend -, Okel

Jonas -, Onkel

Charles Rasmussen

Jenny Rasmussen, Aarhus

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske Arkiv, BB2698

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Gave til Østfyns Museer fra en efterkommer af Astrid Warberg

DOKUMENTINDHOLD

Christine har tegnet Venus fra Milo fra en bog. Hun har sammen med Fru Rasmussen været til julebazar og varieté. En halvnøgen linedanser optrådte og derefter en sjofel "dameimitator". Samme imitator sang en vise, der sluttede med Der er et yndigt land. Publikum var henrykte. Alhed må gerne komme til Christine, når katastrofen indtræffer. Christine har besluttet ikke at skrive.

Christine undrer sig over, at hun er så glad og ligevægtig. Fru Rasmussen er meget sød, og Christine mærker ikke, at hun får penge for at have hende boende. De to skal i teater om aftenen, og Alhed skal ikke være bekymret, for dels kommer der ingen "ordentlige" mennesker, dér hvor de skal sidde, dels binder Christine et rødt tørklæde om sig.

Alhed må ikke lade P. fri.

Lægen har undersøgt Christine og beroliget hende. Alt står vel til.

TRANSSKRIFTION

[Den eller de første sider af brevet mangler. Øverst på første side er med blyant skrevet:]

12/1 92

[Det følgende er skrevet med blæk]

Dette er dog et temmelig langt Brev! – Jeg går i Køkkenet hver Formiddag. fin i din Mund, jeg tror, jeg vil lukke Døren! alt grulig gemytlig men så kostelig ugenert! Søsteren, Fru Dagmar Jusjong (Rebslager) ligner sin Moder i Væsen, men egentlig er hun rar og mener det godt, da hun så min Venus fra Milo erklærede hun, at hun også al Tid havde syntes så godt om den Damefigur! Jeg tegner i det hele meget Sjov, som jeg kun kender fra Bøger og Theater; deres Jargon kender jeg så brillant fra Komedier o.s.v. men jeg har aldrig trot, dette virkelig existerede.

I Torsdags var jeg med hende og Drengene til Julebazar med Varietéteater i Håndværkerforeningen; i Begyndelsen var jeg jo angst for bekendte, men jeg kom snart under Vejr med, at der ikke var et eneste "ordentligt" Menneske (du misforstår vel ikke?) Dette Varieté skulde du ellers have set – ja og hørt! Nåda! Jeg var Kiste-glad i Ordets mest københavnske Forstand og sad med en Masse indeklemt Grin og så mig uvilkårlig om efter en medgouterende! Først et halvgammel og meget mer end halvnøgent [en kvinde tegnet over linjen] Fruentimmer på Line, yndige Smil og opsmækkede Ben – å du milde! Og så Fru Rs naive Beundring: "næh, sikken da en sød unge Pige!" Så kom en "Dameimitator" = et sjofelt Mandfolk forklædt som Amme; han sang nogle ganske ualmindelig sjofle Viser med tilhørende Gestus; én havde til Omkvæd "de kriller os op ad

Benene –" og en med højst forbavsende, meget malende, afværgende
Armbevægelser: [En nodelinje med g-nøgle er tegnet, og under noderne
står:] Å nej, Hans la' vær'

[Sidst på nodelinjen er skrevet:] o.s.v.

ja, den var varm, kan du tro. Men Bravournummeret kom dog tilsidst;
samme sjofle Mandfolk sang i Turistdragt ["i Turistdragt" indsat over
linjen] en meget lang meget sjofel Vise, og hvad sker, ved Slutningen
glider Musiken nok så pænt over i "der er et yndigt Land" i Salmetakt; den
sjofle rev sig Hatten af Hovedet og stod med et drømmende, patriotisk
Blik ud i Rummet indtil Musiken holdt op. Man skulde ikke tro det; men det
var Alvor, og du skulde høre den Bifaldsstorm, som denne Idé fremkaldte
(den sjofle Sang, som han havde sunget uden Stemme, Foredrag eller
Humor, lod Publikum med Rette temmelig uænsset) de klappede, råbte
Bravo og skabede sig; jeg sad og glædede mig over den store
Fædrelandskærlighed, der dog findes i det kære lille Danmark! Det var en
storartet Forestilling, men jeg sad aldeles indeklemt med Grin og
Gouteren og kunde jo ikke få Luft. Så, nu nok for i Aften, Kl. er over 11, Rs
er [et overstreget bogstav] ude og Charles, arme Unge, er med. Jeg håber,
Dr. Gauer kommer i Morgen, men jeg gruer for den Undersøgelse uha! Nå,
god Nat, kære Alhed! foreløbig din Chr.

[Det følgende er skrevet på brevets sidste side; på tværs:]

Tirsdag d 12/1 92. Jo, jeg tror også gerne, jeg vil have dig herind når
Katastrofen kommer; det vil jo være en meget stor Beroligelse for mig;
bare det at vide, at du kommer, når jeg fløjter. Det bliver vist for Resten en
slem ynkelig Fløjten; jeg har bestemt at ville tie stille og ikke skrige, jeg
mener, man må kunne lade være, og jo mindre Hyl des mindre Opsigt! Jeg
fatter ikke mit Humør! jeg er jævnt munter og velfornøjet, så godt som ikke
en eneste trist Tanke, ikke en Gang selve Katastrofen er jeg længer det
mindste ængstelig for; bare nu ikke den Doktor (som ikke kom endnu i
Dag) skal sætte en Stopper for denne velsignede Ligelighed! Jeg er
kommen til det Resultat, at det må være en Slags Sygelighed, det er jo
aldeles unaturligt at være så tilfreds under sådanne Forhold. Men godt er
det sikkert i hvert Tilfælde; nu har jeg jo også megen Grund til at være glad
– når jeg tænker på lille Juleaften. Uha! Og så at være kommen til sådan
en prægtig Kone som Fru R. man kan slet ikke forstå at man er her for
Penge! Da hun i går hørte, at jeg holdt meget af Klejner, gik hun hjem og
hentede sin Mors sidste Klejne, som jeg fik til min Kaffe i Dag – og sådan
er hun med alt, så rørende omhyggelig og kærlig. I Aften skal hun og jeg i
Teatret – bliv bare ikke angst! Der sidder ingen ordentlige Mennesker på
den Plads, vi tager, og jeg tager det røde Tørklæde på, så er der ingen,

som ser noget, når de intet ved. Betyd dog endelig P. at han ikke må begå den Fadæse at fri til dig! Det var dog grulig kedsommeligt. Du kan jo godt fortælle ham, at såsnart Folk forelsker sig i dig, så ækles du ved dem, nævn Svend og Onkel Jonas; den er da temmelig tydelig. – Å hvor jeg gad vide, hvad Pastor Lindhardt har sagt til min Opstrammer!! Jeg synes egentlig Idéen er god nok; de Præster kan altid kæfte så frit, der er ingen, der taler dem til, når de sludrer. – Klaveret kan ikke komme op ad Trappen, desværre – Nu skal jeg snart i Lag med Børnetøjet, det bliver sært.

Onsdag. Lige i dette Øjeblik er Dr. Grauer gået herfra, en mageløs rar, rolig, tiltalende Læge, han undersøgte mig og sagde, at alt var i Orden og gode Forhold i det hele taget, han trøstede mig med, at al Ting nok gik godt og glat; det var en stor Beroligelse. Så nu vil jeg slutte for denne Gang med tusende Hilsner af bedste Sort (prima Kvalitet). Nu glæder jeg mig til Bøgerne og det næste Brev!!

Vi så i Aftes "Cora" af "Othello i Provinsen" samt nogle Flæskedanserinder. Othello var frygtelig morsomt, jeg var ved at springe itu af Grin. Vor Plads svarede til Balkonen i Folketheatret
Din Chr.

[Øverst på sidste side er skevet; på hovedet:]

!Standhaftig - at skilles ad!

vi skiltes ad

OMTALTE VÆRKER

Venus fra Milo. O. 100 f. Kr. Marmor. O. 2,02 m høj. Louvre

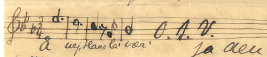
12/1 92 Dette er da et temmelig langt
brev! - I går i Kjøkkens lever
forveksledag;
fin i din Munn, i Mor, i vil lukke Direr!
alt godt, genlyk, men så kostel, tegner!
Løstere, Fru Dagmar Jursjong (Ketslejer) og
sin Mor i Vaseu, men egentlig er hun
rar og megen det godt, da hun så min
Munn fra Mils erklæret, at hun
opå al Tid havde regnet så godt om den
Damefigur! I tager i det hele meget
Spis, som i kun kender fra Køben og
Theater, dens Jargon kender i så til-
land fra Kouven a.o.v. men i har
aldri troet, det virkelig eksisterede.
I søndag var i med hende og Drengen til
Fjlebaran med Varieteater i Håndværker-
foreningen, i Begyndelsen var i jo meget
for bekendt, men i kom snart under
Vejs med, at der ikke var et eneste
"ordeligt" Meneste (du misforstår vel det)
Dette Variete skulde du ellers have set-
je og hørt! Nåde! I var Kiske-glas i
Orketo med københavniske Forstand og

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

sat med en Masse indsekket sin
 og så mig udkøbt, og efter en uds-
 gribende! Ford et bekvemt og
vegt over en af halvdags frien-
 temer på sine, gudige Læse og
 opmærksomme Brev - i den udsæ-
 de Fri R^e vaive frendsig: ual, sek =
 ken de en god ting. Så kom
 en, Dancesimulador - et sjofelt Maat =
 folk forklædt som Amuse, han sang
 nogle ganske ualmindelige, sjofle Dine
 med tilhørende Jarkis, en kære til
 Oenksom, de kaller os op ad Brevens -
 og en udsætt forårsagede, meget
 ualene, afspændt Amusegæster:
 ja den var varu, kan og
 de tro! Men Prætoriummens kom
 dog klædt, samme sjofle Maatfolk
 sang en vegt sang, vegt sjofel Vis,
 og hvad skæ, ved Hæderen giden Må.

Iken nok på paut over i, den er et yndigt
 Land i Salvelikt, den sjofle røv sig
 hatten af hovedet og stod med et
 Drommede, patriotisk Blik sig i
 Rummet iukit Mærskem Bold og
 Man skulle ikke tro det men det var
 Alvor, og det skulle sigre den tilfald-
 storn som udsætte. For frendsig, den
 sjofle sang, som han havde sunget uden frem-
 me, Freden eller Kæmper, det talte om med
 kære lemmet (uanset) de klappede, råbte
 bravo og skated sig, i, så og glædede
 mig over den store Færdklædte og
 der dog findes i det her lilla Dancesmark:
 Det var en storartet Foredrag, men
 i, så alleles indsekket med sin,
 og Jesteren og Kinde jo ikke få sig.
 Så vi nok for i Aften, 14. er over 11,
 R^e er i via og Charles, den Mige, er
 med. I Haber, Dr. Prætorium kommer i
 Morge, men i, græder for den Under-

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

882698

Søndag den 17de April 1841. Du er for mig som en Gode, og jeg vil have dig berørt med de bedste
 Højslerer, som jeg vil have en Gode, og jeg vil have dig berørt med de bedste
 det at vide, at du kommer lige i Kjöben. Det bliver vist for Resten en
 Klumme, som jeg har bestemt at ville se alle og ikke straffe, og
 men, naar du kommer, lad være, og jeg vil have dig berørt med de bedste
 og vist, og fatter ikke den store Trængsel, ikke en Gang selv Kællingsen
 er i Gangen det uendelige Arbejde for, bare vi ikke den Doktor (som
 ikke kan lide den i Dag) skal have en Slag for denne vellykkede Livs-
 lighed! Men kommer det resultat, at det vil være en Slag, Sikkert, det
 det er i alle de Tilfælde at være for alle i Tidens Sandhed Forkæler.
 Men godt er det sikkert i Livets Tilfælde, vi kan i de nye Uegens
 Givsel til at være glad, og i Løbet på det første, når! Og så at den
 kommer til Sædvanen og mig, som du har i, men kan det ikke forta at man
 er der for Resten. Da du ligesom ligner at i det, meget af Kjöben, det vil sige
 og behøver du mig, så vil det være rigtig, og jeg vil have dig berørt med de bedste
 in den med alt, så vil det være rigtig, og jeg vil have dig berørt med de bedste
 Tænk! - Men bare ikke angst. Den anden Uegens er det første Mennesker på den
 Plan, især og i Løbet det nye Tilfælde på, så er der ingen, som ser noget
 men de fleste, det vil sige, og jeg vil have dig berørt med de bedste, og jeg vil
 for sig, det var dog rigtig, og jeg vil have dig berørt med de bedste, og jeg vil
 det vil sige, og jeg vil have dig berørt med de bedste, og jeg vil have dig berørt med de bedste
 er da som det første, og jeg vil have dig berørt med de bedste, og jeg vil have dig berørt med de bedste
 mig, den er ingen, det vil sige, og jeg vil have dig berørt med de bedste, og jeg vil have dig berørt med de bedste
 Frødre, den første. - Men skal i Løbet i den nye Uegens, det vil sige, og jeg vil have dig berørt med de bedste
 Ogsaa, og det vil sige, og jeg vil have dig berørt med de bedste, og jeg vil have dig berørt med de bedste
 endeligt vil og sagt, at det er i Ordet og gode Fortælle, og det vil sige, og jeg vil have dig berørt med de bedste
 vil sige, og det vil sige, og jeg vil have dig berørt med de bedste, og jeg vil have dig berørt med de bedste
 i dette for denne Gang med hine og her af det, det vil sige, og jeg vil have dig berørt med de bedste
 i Løbet, og det vil sige, og jeg vil have dig berørt med de bedste, og jeg vil have dig berørt med de bedste
 vil sige, og det vil sige, og jeg vil have dig berørt med de bedste, og jeg vil have dig berørt med de bedste
 vil sige, og det vil sige, og jeg vil have dig berørt med de bedste, og jeg vil have dig berørt med de bedste

Appelle tak! Må, som det, hvor alle!
 i den nye Uegens, og jeg vil have dig berørt med de bedste
 og jeg vil have dig berørt med de bedste, og jeg vil have dig berørt med de bedste

Sabbat den 17de April